

Man appellerer ikke en moralsk sejr

af advokat Jørgen Jacobsen

Jeg har rådet mine venner og klienter Jóannes Dalsgaard og Jan Müller til ikke at appellere den dom, dommer Joen Andreassen afsagde den 2. februar 1988 i den injuriersag Óli Breckmann havde anlagt mod dem.

For Jóannes Dalsgaard var valget let — han fik strafbortfald, hvad der er næsten det samme som en frifindelse. Men jeg måtte også råde Jan Müller til ikke at appellere, selvom han formelt blev dømt. For straffen var nærmest symbolsk — en beskeden bøde på kr. 5.000,00. Óli Breckmann fik kun et meget lille beløb til dommens offentliggørelse (kr. 2.000,00).

Der skulle ikke betales erstatning, og Breckmann måtte selv bære sine omkostninger. Men det var ikke resultatet, der motiverede mig til mit råd om at undlade appel. Det var først og fremmest præmisserne, som helt klart måtte betragtes som en moralsk sejr for de sagsøgte, og som har måttet være lammende at læse for enhver, der har ment, at Breckmann i sin politiske reaktionelle virksomhed har haft et højt moralsk stadi.

Dommens karske ord, der anvender betegnelser om Breckmann som »hårdhændet«, »utiltalende«, »ondsindet« og »provokatorisk«

Jørgen Jacobsen, saksforari, og saksøktu Jóannes Dalsgaard og Jan Müller

bliver svære at vaske af.

Det får så være, at jeg ikke er enig med dommens ord på en række punkter. Først og fremmest er jeg ikke enig i dommens udlægning af vendingen »undergravende virksomhed«. Jeg er fortsat af den opfattelse, at Breckmanns forbindelse med smudskkampagner mod Gert Petersen har været større end dommen mener. Jeg må — i konsekvens af mit råd — i hvert fald i denne omfang afstå fra yderligere retlig belysning heraf. Belysningen må så blive af presse-mæssig art. Jeg ved, at Sosialurin vil forstærke sin agtpågivenhed overfor Breckmanns politiske virksomhed, som med omhu og nøjagtig research vil blive gjort til genstand for intens om-tale i bladet. Dette er efter min opfattelse også en bydende nødvendighed for fortsat at demaskere denne stortalende demagog.

Det er muligt, at Breckmann — i hvert fald udadtil — vil betegne dommen som en sejr for ham. I såfald skal jeg minde om, hvad kong Pyrrhos udtalte efter sejren ved Ausculum i 279 f.Kr.: »En sejr til af den art, og det er ude med mig«.

København, den 26. februar 1988

Jørgen Jacobsen

